

Przedmiotowy system oceniania

Przedmiot: **Religia**

Klasa III liceum ogólnokształcącego „Szukam nadziei”

Program – **AZ-5-01/18**

Treści nauczania wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wynikowych** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Zasady oceniania (zgodne w wytycznymi Komisji Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski z 2008 r.):

- Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.
- Oceny z religii są jawne dla ucznia i jego rodziców (prawnych opiekunów).
- Nauczyciele religii są zobowiązani do podania wymagań edukacyjnych niezbędnych do uzyskania poszczególnych ocen śródrocznych i rocznych z religii oraz sposobu sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów.
- Nauczyciele religii informują o warunkach i trybie uzyskania z religii oceny rocznej wyższej niż przewidywana.
- Nauczyciele religii są zobowiązani do dostosowania wymagań edukacyjnych do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów posiadających opinie wydane przez poradnie psychologiczno-pedagogiczne.
- Oceny z religii ustala się w stopniach w zakresie skali od 1 do 6.
- Uczeń ma prawo zgłosić nieprzygotowanie do lekcji w ilości zgodnej z zasadami przyjętymi w szkole (przy dwóch godzinach zajęć w tygodniu, są to najczęściej dwa nieprzygotowania w półroczu).
- Nauczyciel może oceniać pamięciowe opanowanie modlitw, pod warunkiem, że postarał się o wytłumaczenie ich znaczenia w trakcie zajęć.

Obszary oceniania:

Ponieważ najważniejszym zadaniem nauczyciela jest spowodowanie samodzielnego uczenia się uczniów, przebieg zajęć powinien aktywizować uczących się do podejmowania działań mających na celu zdobywanie wiedzy oraz samodzielnego i twórczego wykorzystywania tego, co przyswoili. Dlatego też niezwykle ważnym obszarem jest oceniania aktywności uczniów na zajęciach oraz systematyczność w pracy na lekcji, w tym także prowadzenie i uzupełniania ćwiczeń będących integralną częścią podręcznika. Należy zwracać uwagę na wykonanie przez uczniów quizów sprawdzających wiedzę na zakończenie każdego działu. Można przeprowadzać kartkówki, ale należy je zapowiedzieć i wyraźnie określić zakres materiału.

Szczególną uwagę należy zwrócić na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym), udziału w działaniach mających na celu niesienie pomocy innym, wynikającym z realizacji przykazania miłości Boga i bliźniego.

Ogólne kryteria ocen z religii:

Celujący:

Uczeń:

- spełnia wymagania na ocenę bardzo dobrą
- posiada wiedzę wykraczającą poza program oraz potrafi ją twórczo wprowadzać w życie
- aktywnie uczestniczy w zajęciach i systematycznie prowadzi ćwiczenia
- wykonuje dodatkowe zadania dla chętnych
- bierze udział w konkursach przedmiotowych
- uczestniczy w zajęciach dodatkowych o tematyce religijnej w szkole lub parafii

Bardzo dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma prawidłowo uzupełnione ćwiczenia w podręczniku
- chętnie i systematycznie uczestniczy w zajęciach
- jest aktywny na zajęciach
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dobry

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności określone programem nauczania
- ma dobrą umiejętność zastosowania zdobytej wiedzy
- osiąga postępy podczas zajęć
- jest chętny do pracy
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dostateczny

Uczeń:

- opanował wiedzę i umiejętności umożliwiające dalsze zdobywanie wiedzy,
- w jego wiadomościach są wyraźne luki
- wykazuje chęć do pracy na zajęciach
- ma braki w wykonywaniu ćwiczeń
- okazuje szacunek podczas modlitwy i słuchania Słowa Bożego

Dopuszczający:

Uczeń:

- zdobyte wiadomości nie są wystarczające do uzyskania podstawowej wiedzy religijnej
- niechętnie uczestniczy w zajęciach
- wymaga pomocy przy wykonywaniu prostych zadań

Niedostateczny:

Uczeń:

- nie opanował podstawowych wiadomości i umiejętności określonych programem nauczania
- notorycznie brak mu chęci do pracy i uczestniczenia w zajęciach

Ponieważ religia jest przedmiotem nieobowiązkowym, należy przed ewentualnym wystawieniem oceny niedostatecznej, zbadać sytuację ucznia, podjąć próbę rozmowy z wychowawcą, pedagogiem, rodzicami (opiekunami prawnymi), etc. i spróbować udzielić uczniowi wszelkiej możliwej pomocy, aby podjął on próbę sprostania stawianym przed nim wymaganiom.

Sposoby informowania uczniów i rodziców o ocenach:

1. Na pierwszej lekcji przedstawiamy zasady przedmiotowego oceniania i tłumaczymy wszelkie wątpliwości
2. Na pierwszych zebraniach w roku szkolnym informujemy o nim rodziców
3. Przedmiotowy system oceniania przekazujemy do wiadomości wychowawcy, dyrekcji i rodziców (powinien być on dostępny na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej)
4. Uczniowie muszą być poinformowani o możliwości uzupełniania zaległości wynikających z nieobecności w szkole lub brakach pojawiających się na bieżąco
5. Wszystkie wystawione oceny są umieszczane na obowiązującej w szkole platformie cyfrowej możliwie jak najszybciej

6. Jeżeli nauczyciel przeprowadza prace pisemne obowiązujące ucznia, powinien udostępnić je rodzicom do wglądu na zebraniach lub konsultacjach (można też prosić rodziców o podpis pod otrzymaną oceną w ćwiczeniach lub na dodatkowych kartkach)

Szczegółowe kryteria oceniania

I semestr					
Rozdział	celujący	bardzo dobry	dobry	dostateczny	dopuszczający

I. Umiejętność dawania odpowiedzi	→ zna i potrafi zastosować zasady i reguły aktywnego słuchania. → definiuje transcendencję i immanencję Boga wobec świata → charakteryzuje, kryteria oceny moralnej czynu ludzkiego. → uczeń wyjaśnia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu i dlaczego nie może być odpuszczony	→ tłumaczy potrzebę aktywnego słuchania, → wyjaśnia korzyści płynące z aktywnego słuchania → udowadnia, że Bóg mówi do nas przez Swoje słowa, → orzeka, dlaczego warto trwać przy Słowie Bożym. → wyjaśnienia, że Bóg objawiając się najpełniej w Jezusie Chrystusie zaprasza każdego do udziału w Jego życiu. → uzasadnia, dlaczego wolność jest dążeniem do życia w prawdzie, → interpretuje zasady formacji sumienia → uzasadnia, że w formacji sumienia konieczne jest pogłębianie więzi z Chrystusem, → wie, że normy moralne są fundamentem w udzieleniu odpowiedzi, → argumentuje, dlaczego warto rozpoznawać, co jest dobre, a co złe, → wie, że grzech to powiedzenie Bogu „nie” przez szatana, → wie, co to takiego materia grzechu, → rozumie, na czym polega grzech cudzy → wyjaśnia, w jakich kategoriach mówimy o grzechu przeciwko Duchowi Świętemu	→ uzasadnia, co trzeba rozwijać, by nauczyć się słuchać, → uzasadnia, dlaczego Bóg zwraca się do nas po imieniu → wyjaśnia, czym jest Objawienie i dlaczego warto je poznać i zrozumieć, → wyjaśnia pojęcia: wolność, prawda, dobro, → wyjaśnia relacje pomiędzy wolnością a odpowiedzialnością → wyjaśnia, relacje pomiędzy sumieniem a dobrem moralnym → zna obiektywne normy moralne → uzasadnia, jakie cechy są potrzebne, by nie ulegać złu. → wyjaśnia, jaki jest związek między działaniem i jego konsekwencjami, → wie ze ojcem grzechu jest szatan, → wie na czym polega grzech ciężki i lekki, → tłumaczy, że do odpuszczenia grzechu jest potrzebna skrucha i Boża łaska, bez której nie ma zbawienia	→ wyjaśnia jak rozpoznać, nazwać i wyrazić emocje, → omawia, jakie życiowe sytuacje sprawiają, że nie słyszymy Boga. → wskazuje, w jaki sposób objawienie daje odpowiedź na nurtujące chrześcijanina pytania, → udowadnia, że Bogu zależy, aby każdy poznał Prawdę i dostąpił Zbawienia, → udowadnia, że wolność, prawda, dobro to uniwersalne wartości, → tłumaczy, dlaczego to wewnętrzny głos w rozpoznawaniu dobra i zła, → wskazuje, jak korzystać z daru wolności, → uzasadnia, na podstawie tekstów biblijnych, że Bóg jest dobry, → uczeń wyjaśnia, że u podwalin grzechu leży niewłaściwe korzystanie z wolności. → uczeń poznaje ciężar grzechu i podstawowy podział grzechów → wie, jak chronić własną wiarę we współpracy z Duchem Św.	→ przekonuje, dlaczego zrozumienie jest siłą, → wskazuje, jak wejść w relację z Bogiem, → interpretuje, w jaki sposób Kościół może strzec depozytu wiary → podaje przykłady, w jaki sposób powinien korzystać z wolności → wyjaśnia pojęcie sumienia → wyjaśnia, dlaczego warto zastanowić się, zanim damy odpowiedź, → tłumaczy, że uczynki podlegają ocenie moralnej, → rozumie, dlaczego ma współpracować z łaską Bożą, → potrafi rozróżnić grzech ciężki od lekkiego, → omawia, na czym polega grzech przeciwko Duchowi Świętemu
-----------------------------------	--	---	---	--	---

II Nikt nie jest samotną wyspą	→ tłumaczy wartość relacji międzyludzkich ; → wyjaśnia chrześcijańską koncepcję szczęścia. → opisuje, jak dążyć do szczęścia zgodnie z jego chrześcijańską wizją → omawia postawy materialistyczn o-konsumpcyjne → wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka	→ wyjaśnia zamysł Boga wobec człowieka w kontekście stworzenia, → wyjaśnia, że relacje w Trójcy Świętej są oparte na miłości, → interpretuje osiem błogosławieństw, → wskazuje we współczesnej kulturze zafalszowane wizje szczęścia. → wyjaśnienie nauczania Kościoła na temat cnót kardynalnych. przedstawienie zasad chrześcijańskiej władzy w społeczeństwie. → wyjaśnia i wskazuje jakie niebezpieczeństwa niesie szowinizm, ksenofobia, antysemityzm, rasizm, kosmopolityzm → wyjaśnienie nauczania Kościoła na temat solidarności w społeczeństwie. → omawia rolę mężczyzny i kobiety w stwórczym i odkupieńczym planie Boga. → opisuje nauczanie Kościoła na temat równości między mężczyzną, a kobietą.	→ ukazuje wartość relacji międzyludzkich w różnych aspektach życia, → objaśnia boskie pochodzenie pragnienia szczęścia → zna treść kazania na Górze, → wyjaśnia, że Bóg pragnie szczęścia człowieka → analizuje związki pomiędzy cnotami boskim i kardynalnymi → wyjaśnia na czym polega patriotyzm, → tłumaczy, do czego prowadzi źle pojęty patriotyzm → wskazuje różnice prowadzące do integralności płciowej	→ wyjaśnia, dlaczego drugi człowiek jest darem, → tłumaczy prawdę, że jesteśmy powołani do miłości. → omawia, na czym polega realizowanie w życiu drogi błogosławieństw. → tłumaczy, kiedy pragnienie szczęścia niszczy człowieka → wskazuje praktyczne możliwości nabywania cnót → opisuje, dlaczego działalność polityczno-społeczna jest dążeniem do dobra wspólnego → definiuje zasadę solidarności i pomocniczości, → przedstawia sens ludzkiej płciowości,	→ tłumaczy postawę wdzięczności za spotkane osoby → omawia, że miłość w rodzinie jest odbiciem miłości Trójcy Świętej, → wymienia źródła szczęścia w ujęciu chrześcijańskim → wymienia cnoty Boskie i cnoty kardynalne → opisuje na czym polega dobro wspólne → opisuje postawę sprawiedliwości i solidarności społecznej → omawia powołanie mężczyzny i kobiety
--------------------------------	---	--	---	---	--

III. Mój Kościół	→ znajduje powiązania między wydarzeniami opisywanymi w Dziejach Apostolskich związanych z początkiem Kościoła, a tymi które są przejawem współczesnej działalności Kościoła. → znajduje powiązania między dzisiejszą strukturą Kościoła hierarchicznego a strukturą Kościoła w czasach apostolskich, → rozpoznaje w znakach czasu działanie Ducha Świętego	→ omawia, jakie zadania ma człowiek wierzący w Kościele opisuje, → przedstawia w jaki sposób Jezus założył Kościół i w co go wyposażył → pogłębia rozumienie chrześcijańskiego wyznania wiary w odniesieniu do Ducha Świętego, → rozróżnia określenia opisujące naturę Kościoła, → odkrywa, że wszyscy wierni, niezależnie od zajmowanej pozycji w Kościele, uczestniczą w kapłańskiej, prorockiej i królewskiej misji Chrystusa. → znajduje ewidentne powiązania naczelnego przykazania chrześcijańskiego z pięcioma przykazaniami kościelnymi, → opisuje, na czym polega piękno liturgii, → objaśnia warunki jedności Kościoła katolickiego, uwzględniając bogactwo i różnorodność form liturgicznych → odkrywa znaczenie Eucharystii w życiu chrześcijanina, → objaśnia sens interpretacji Eucharystii jako szczytu i źródła życia Kościoła Ukazanie uczniom	→ przedstawia swoimi słowami, czym jest Kościół → argumentuje, że w Kościele jest obecny Jezus pragnący prowadzić człowieka do zbawienia → objaśnia sens interpretacji chrześcijańskiej Tajemnicy, → streszcza historię Abrahama, → objaśnia historyczne funkcjonowanie Jezusa i jego uczniów → objaśnia prorocką, królewską i kapłańską misję Chrystusa i ludu Bożego, → objaśnia historię formułowania się przykazań kościelnych, → określa, czym jest liturgia Kościoła, → wylicza obrządki Kościoła katolickiego i kojarzy ich cechy charakterystyczne, → kojarzy postać błogosławionego Piera Giorgio Frassatiego w kontekście działalności ewangelicznej, jako wzór godny naśladowania, także w odniesieniu do kultu Eucharystycznego objaśnia	→ wnioskuje, że Kościół został założony przez Jezusa Chrystusa dla zbawienia ludzi, → wymienia, jakie są „narzędzia zbawcze” w Kościele i opisuje, jak z nich korzystać. → wylicza przejawy działalności Ducha Świętego we wspólnocie Kościoła, → znajduje powiązania między ludem Bożym a człowiekiem rozumianym jako istota pielgrzymująca objaśnia rolę Jezusa w kształtowaniu się Kościoła hierarchicznego, → wyjaśnia sens swojej obecności w Kościele → wyjaśnia zaangażowanie związane z praktyczną realizacją chrześcijańskich przykazań. → wymienia, jakie owoce wnosi w nasze życie uczestnictwo w liturgii Kościoła. → opisuje jak wygląda sytuacja w Polsce, jeśli chodzi o dominujące obrządki Kościoła katolickiego → tłumaczy sens Komunii świętej → identyfikuje formy	→ tłumaczy, jak człowiek wyraża wdzięczność za obecność we wspólnocie Kościoła. → układa modlitwę dziękczynienia za dar Kościoła → identyfikuje uroczystość Pięćdziesiątnicy, → kojarzy początki tworzenia przez Boga Jego ludu, → → uzasadnia godność chrześcijańską. → wylicza przykazania kościelne, → wyjaśnia bogactwo tradycji liturgicznych Kościoła rzymsko-katolickiego, → uzasadnia potrzebę przyjmowania komunii św. w praktyce wiary → tłumaczy różnicę między stanem grzeszności, a stanem słabości w życiu człowieka
-------------------------	--	---	--	--	--

		potęgi miłości Bożej w odniesieniu go grzeszności i słabości człowieka. → identyfikuje naturę grzechu i słabości człowieka	rolę Boga w relacji z grzesznym człowiekiem; na przykładzie perykopy z Ewangelii św. Jana o kobiecie cudzołożnej wnioskuje o miłości Boga do człowieka,	przewycięzania słabości i walki z grzechem	
--	--	--	--	---	--

IV. Kto jest moim bliźnim?	→ wyjaśnia, na czym polega część i właściwa postawa wobec opiekunów i przełożonych → uzasadnia niepowtarzalną wartość życia ludzkiego i jego świętość → podaje argumenty za prawdą, że tylko Bóg może decydować o życiu i śmierci człowieka → wyjaśnia, na czym polega odpowiedzialność za przekazywanie życia → opisuje, na czym polega czystość i jej wartość przed małżeństwem i w małżeństwie → omawia sposoby właściwego korzystania z dóbr ziemskich, wskazując na granice uprawnionej autonomii rzeczywistości	→ wyjaśnia, że w relacjach trudnych ze swoimi rodzicami również można odszukać wiele dobra u swoich najbliższych i wzbudzić w sobie autentyczną wdzięczność i szacunek; → rozumie, że nie należy w młodości uciekać od starości, ale czerpać z niej mądrość i naukę; → potrafi odpowiedzieć na pytania: jaką wartość ma ludzkie życie i kto jest Jego Panem? → potrafi szczegółowo wyjaśnić znaczenie piątego przykazania; → wie, że życie ludzkie jest człowiekowi dane i zadane. → wymienia cechy charakterystyczne dla dwóch wymiarów świątyni → tłumaczy czym jest prawdziwa miłość, i wyjaśnia, że potrzebuje ona rozwoju. → podaje różne rodzaje miłości; → wskazuje i uzasadnia, jakie czynniki pomogły i pomagają mu troszczyć się o bliźnich; → wyjaśnia, dlaczego nawet mała codzienna troska o innych jest bardzo ważna i może być drogą do coraz większych dzieł miłosierdzia → tłumaczy, że w drugim opisie stworzenia człowieka, przedstawiona została wyjątkowa i niezwykle intymna relacja, którą Pan Bóg zastrzegł jedynie dla związku mężczyzny i kobiety	→ dostrzega trud wychowawczy jaki ponosili i ponoszą rodzic i opiekunowie; → wie, że osoby starsze, mają nam wiele do przekazania i przez nie też mówi Bóg; → na podstawie Biblii, swojej historii życia lub innych osób, potrafi wyjaśnić, dlaczego życie każdego człowieka jest święte; → w momentach zagubienia odnośnie do tematyki życia, wie, że należy kierować się tym co mówi o nim Biblia oraz osoby, które starają się żyć wskazaniami Pisma Św. na co dzień; → tłumaczy, poprzez świadectwo św. Franciszka z Asyżu, że świątynia materialna i duchowa uzupełniają się i przenikają w życiu osoby wierzącej → wskazuje przykładowe karykatury miłości; → tłumaczy dlaczego troska o najbliższych jest owocem wychowanie serca, które powinno być blisko potrzebujących → wie, że osobom homoseksualnym należy się szacunek → wyjaśnia, że każda kradzież	→ omawia, że dziecko, które pamięta o szacunku i wdzięczności wobec swoich rodziców otwiera się na różnorodne dary, o których jest napisane w księdze Mądrości Syracha → rozumie, że teoretycznie proces starzenia się jest dla każdego nieunikniony; → tłumaczy, dlaczego żaden człowiek nie ma prawa do wartościowania życia ludzkiego. → wyjaśnia, że dobro dane sobie lub drugiemu człowiekowi służy szeroko rozumianemu życiu; → Wie, że życie wymaga troski a czasem i wielkiego poświęcenia; → tłumaczy, dlaczego warto walczyć o każde życie bez wyjątku → wie, że człowiek w swojej relacji z Bogiem potrzebuje świątyni jako budynku i świątyni duchowej, którą jest on sam → rozumie, że świątynia ma dwa wymiary: fizyczny i duchowy → rozumie, że miłość jest wartością najważniejszą, która dotyczy każdego człowieka. → wyjaśnia, że służąc bliźniemu służy się równocześnie samemu Bogu, a także że zaniedbując bliźniego, zaniedbuje się również Boga → wie, że osoby homoseksualne są	→ wskazuje dary, na które otwiera się ten, kto szanuje swoich rodziców i jest im wdzięczny → wie, że osoby starsze tworzą różne społeczności, w których żyjemy i patrzą na daną rzeczywistość często inaczej niż młodzi, ale to nie koniecznie oznacza, że gorzej czy lepiej. → rozumie, że samo słowo życie dotyka różnych płaszczyzn ludzkiej egzystencji; → potrafi wyjaśnić pojęcie świątyni; → umie wymienić elementy, które składają się na główne wyposażenie świątyni jako budowli i wyjaśnić ich przeznaczenie; → wie, że Bóg jest Miłością; → wymienia uczynki miłosierdzia: co do ciała i co do duszy → rozumie, że prawdy odnośnie do poszczególnych wartości, trzeba szukać w Bogu; → tłumaczy, że brak szacunku do własności,
-----------------------------------	---	--	--	--	--

	ziemskich → ocenia treści informacji w środkach przekazu w kontekście VIII przykazania	→ wskazuje, wykroczenia przeciwko siódmemu przekazaniu, o których mówi Katechizm Kościoła Katolickiego; → tłumaczy, że ludzkie pragnienia wymagają mądrego i trafnego rozeznawania; → odkrywa, że człowiek zawsze czegoś chce i jego chęć posiadania nigdy się nie kończy; → wyjaśnia, pojęcie prawda, wyzwolenie, → rozumie, że krzywdy uczynione słowem, mogą wyniszczyć drugiego człowieka	jest łamaniem prawa innych ludzi do decydowania o swojej własności; → wyjaśnia, że należy kształtować w sobie zdolność dokonywania trafnych wyborów; które naturalnie kształtują w człowieku postawę rezygnacji z np. jednej rzeczy, aby osiągnąć drugą → uzasadnia, dlaczego powinniśmy dążyć do szukania prawdy → wymienia sposoby, przez które słowa mogą zadawać ból	wezwanie do czystości → wyjaśnia, jakich wartości broni przestrzeganie przykazania <i>nie kradnij</i>; → rozumie, że niezdrowe porównywanie się z innymi może rodzić zazdrość i nowe <i>nie nasze</i> zgubne pragnienia posiadania; → tłumaczy potrzebę samowychowania w prawdzie, → rozeznaje, że jego słowa pozytywnie lub negatywnie wpływają na drugą osobę,	czy to prywatnej czy wspólnej, jest przeciwne naturalnemu prawu człowieka do posiadania. → rozeznaje, że człowiek jest w pełni szczęśliwy i spełniony, kiedy inwestuje w wartości nieprzemijające → argumentuje, dlaczego w życiu warto kroczyć drogą prawdy,
--	--	--	--	---	--

II semestr

V. Wyobrażenia miłosierdzia	→ charakteryzuje przymioty Boga oraz na ich podstawie omawia obraz Boga → tłumaczy potrzebę zaufania Bogu, przebaczenia bliźniemu i troszczenia się o bliźniego → omawia, na czym polega świętość osób będących świadkami Bożego Miłosierdzia, a także jaka była i jest ich rola w historii Kościoła	→ przedstawia swoimi słowami na czym polega miłosierdzie Boże → uzasadnia, dlaczego pomagając chorym, ubogim i potrzebującym, pomaga samemu Jezusowi, a tym samym troszczy się o swoje zbawienie. → tłumaczy, że bycie człowiekiem wiary wymaga określonych zachowań i postawy w codziennym życiu. → omawia działalność bł. Carlo Acutis → wie, na czym polegają działania Caritas, → wyjaśnia, że pomoc osobom, które znamy i o których wiemy, jakie mają niedostatki, jest najprostszą drogą do zapobiegania ubóstwu → omawia potrzebę ukształtowania postawy szacunku dla własności prywatnej i publicznej. → wyjaśnia, dlaczego wypełnianie uczynków miłosierdzia jest korzystne zarówno dla tego, kto czyni i tego, kto przyjmuje.	→ uzasadnia, że otrzymanie miłosierdzia Boże jest uzależnione od ukazania miłosierdzia drugiemu człowiekowi → wie, że Jezus Chrystus jest obecny w chorych, ubogich i potrzebujących, → omawia, że wyznawanie wiary, to nie tylko posiadanie określonych poglądów i kultywowanie zwyczajów, ale właściwy styl życia wynikający z przyjętej wiary, → tłumaczy, dlaczego zorganizowana pomoc strukturalna może być o wiele bardziej owocna pomocowo, → tłumaczy potrzebę zaangażowania się w pomoc we własnym środowisku. → wyjaśnia, że pomoc przybyszom została wskazana przez Jezusa Chrystusa jako uczynek mający bezpośredni związek z osiągnięciem zbawienia, → analizuje, że uczynki miłosierdzia są wyrazem miłości do bliźniego i drogą	→ tłumaczy jak zastosować prawdę o miłosierdziu Bożym we własnym życiu. → uzasadnia, że troska o innych jest też troską o swoje zbawienie → wnioskuje, że tym, co potwierdza wyznawaną wiarę, nie jest życie zwyczajami religijnymi, ale świadectwo czynów, → wyjaśnia, że Caritas to nie tylko zorganizowana pomoc materialna, ale przede wszystkim ukazanie miłości Bożej człowiekowi w potrzebie → wyjaśnia, że pomoc udzielana osobom sobie znany przyczynia się do budowania mentalności miłosierdzia w najbliższym otoczeniu, → wnioskuje, że pomaganie przybyszom musi być dobrze zorganizowane, by faktycznie dotyczyło osób potrzebujących pomocy → tłumaczy, że pomaganie innym ludziom stanowi korzyść zarówno na poziomie	→ wie, czym jest miłosierdzie Boga. → podaje przykłady świętych, którzy realizowali w swoim życiu nakaz bycia miłosiernym → podaje przykłady zastosowania zasad życia wiary w codziennym postępowaniu. → postrzega Caritas jako instytucję charytatywną Kościoła. → omawia praktyczne sposoby pomocy osobom, o których wie, że są w trudnej sytuacji → wymienia uczynki miłosierdzia względem duszy i ciała
------------------------------------	---	---	---	--	---

			ku zbawieniu.	materialnym, jak i duchowym	
--	--	--	---------------	-----------------------------	--

VI. Kościół obecny w świecie	→ uzasadnia potrzebę zaangażowania się w sprawy społeczne w duchu Ewangelii → charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła → określa wyzwania społeczne we współczesnym Kościele → przedstawia rozwój nauczania Kościoła podczas Soboru Watykańskiego II	→ uzasadnia wyższość prawa Bożego nad stanowionym, → omawia wyzwania, wobec których stanął Kościół w okresie oświecenia i rewolucji francuskiej. → omawia znaczenie pokoju jako wartości w życiu człowieka i społeczeństwa, → opisuje świadectwa życia współczesnych świętych – osób żyjących w prawdzie → wyjaśnia konieczność aktualizacji nauki Kościoła wraz z rozwojem społeczeństw, → omawia, że niewola może być dwojaka: polityczna i duchowa → tłumaczy, na czym polega współczesny, chrześcijański sposób rozumienia patriotyzmu.	→ charakteryzuje problematykę stosunków państwa i Kościoła → wyjaśnia pojęcia: sekularyzacja, konkordat, laicyzacja, masoneria, → wykazuje, że pomoc wykluczonym, słabszym, obcym należy do istoty chrześcijaństwa, → omawia, że współcześnie mamy wiele przykładów osób, które żyją jak święci, → wyjaśnia, czym jest sobór i jakie są jego zadania → tłumaczy, że u podstaw utraty dobrych relacji stoi grzech, → definiuje patriotyzm, kosmopolityzm i nacjonalizm.	→ wskazuje na przykłady sytuacji kiedy chrześcijanin powinien przedkładać prawo Boże nad prawo stanowione, → opisuje przebieg prześladowań Kościoła w okresie rewolucji francuskiej, → przedstawia, w jaki sposób Kościół troszczy się o potrzebujących, a szczególnie uchodźców → tłumaczy świętość jako zadanie dla każdego. → wymienia niektóre reformy Soboru Watykańskiego II → wyjaśnia, dlaczego człowiek powinien przeciwstawiać się złu. → wymienia, w czym wyraża się dojrzały patriotyzm.	→ ocenia postawy chrześcijan wobec prześladowanego ich prawa na przykładzie prześladowań Decjusza. → wskazuje, na współczesne zagrożenia w Kościele. → przedstawia, w jaki sposób Kościół angażuje się w walkę z głodem na świecie. → podaje przykłady osób, które oddały życie za prawdę, → uzasadnia konieczność zwoływania soborów → przekonuje o konieczności utrzymywaniu pokoju i budowaniu pokojowej przyszłości w oparciu o wartości chrześcijańskie → opisuje potrzebę bycia patriotą.
------------------------------	---	---	--	--	---

VII. Bóg źródłem nadziei	→ wskazuje wypełnienie zapowiedzi Starego Testamentu w Jezusie Chrystusie → omawia Kościół jako Mistyczne Ciało Chrystusa i konsekwencje tej rzeczywistości Kościoła dla wierzących → wyjaśnia, na czym polega rola Kościoła w zbawianiu człowieka → uzasadnia, dlaczego Eucharystia jest centrum liturgii i życia chrześcijańskiego	→ tłumaczy, że pełnia czasów to czas przyjścia Pana Jezusa na ziemię. → wyjaśnia naukę Soboru Watykańskiego II o Mistycznym ciełe Chrystusa. → zna naukę ojców Soborowych o Eucharystii → wyjaśnia szczególne miejsce Maryi w życiu Jezusa i Kościoła. → wyjaśnia wagę i potrzebę uświęcania swojego dnia przez różne praktyki modlitwy.	→ wymienia, że w Jezusie Chrystusie wypełniły się wszystkie zapowiedzi Starego Testamentu → wyjaśnia zbawczy charakter sakramentów Kościoła → zna naukę Św. Pawła o uczestnictwie we Mszy Św., → wyjaśnia, dlaczego nie modlimy do Matki Boskiej, ale prosimy ją o wstawiennictwo u Syna → zna różne sposoby uświęcania czasu.	→ rozumie pojęcie paruzji jako powtórnego przyjścia Pana Jezusa → wie, że Kościół jest sakramentem jednania świata z Bogiem, → omawia wagę <i>communio</i> w Kościele, → omawia nauczanie tradycyjne dotyczące Maryi, → tłumaczy, co to jest modlitwa brewiarzowa	→ wyjaśnia, że zawsze trzeba być przygotowanym na spotkanie z Jezusem → tłumaczy, że kościół to nie tylko hierarchowie. → wie kto i kiedy ustanowił Eucharystię, → wie, że Maryja jest naszą drugą matką, tak jak chciał tego Jezus Chrystus, → wie, że osoby życia konsekrowanego mają obowiązek modlitwy.
--------------------------	---	--	--	---	---

Dodatkowy dział pojawiający się w IV klasie technikum Patrzac w przyszłość	→ wyjaśnia podejmowanie zadań człowieka dorosłego w kluczu odpowiedzi na dar, którym jest zapisany w człowieku obraz Boży → wyjaśnia specyfikę zadań i funkcji w Kościele, a także wynikającej z niej odpowiedzialność i → wyjaśnia specyfikę powołania również w kontekście projektowania dorosłego życia → wyjaśnia, kiedy uczucia nabierają wartości moralnej → wymienia uniwersalne zasady formacji sumienia	→ tłumaczy, co to znaczy, że człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boga. → wyjaśnia specyfikę powołania, również w kontekście wyboru zawodu i projektowania dorosłego życia → wyjaśnia na czym polega praca nad formacją dojrzałego sumienia → tłumaczy, dlaczego powołanie to podstawowe odniesienie w myśleniu o przyszłości → wskazanie na potrójne powołanie każdego człowieka w Kościele. → uzasadnia potrzebę respektowania obiektywnych norm moralnych → wskazuje, w jaki sposób można wykorzystać różne talenty i umiejętności w lokalnym Kościele → wymienia przykłady zastosowania zasady pomocniczości i solidarności; → wskazuje na postawę patriotyzmu jako postawę wynikającą z czwartego przykazania.	→ uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka; → wskazuje na św. Piotra jako osobę, która oddała życie za prawdę; → definiuje i opisuje dojrzałe uczucia ludzkie; → uzasadnia zamiar Boga wobec człowieka, → wskazuje właściwe formy zaangażowania świeckich w Kościół. → wskazuje na Dekalog jako źródło norm moralnych → wyjaśnia konieczność działania dla dobra wspólnego. → przedstawia chrześcijańskie uzasadnienie postawy patriotyzmu.	→ zna argumenty za i przeciw autentyczności Całunu turyńskiego → tłumaczy, co to jest dorosłość i odpowiedzialność za nią → wyjaśnia, jak można pracować z emocjami → wskazuje na osoby, którą mogą pomóc w rozeznaniu powołania. → wie, jak rozeznąć swoje miejsce w Kościele; → rozróżnia normy obiektywne od tych, które są umieszczone w konkretnym kontekście kulturowym. → wymienia różne formy zaangażowania w lokalny Kościół. → definiuje działalność społeczną jako dążenie do dobra wspólnego → wyjaśnia, jakie niebezpieczeństwa niesie ze sobą nacjonalizm i kosmopolityzm.	→ wie, że w człowieku jest zapisany obraz Boga → wyjaśnia pojęcie powołania → wyjaśnia, że każdy człowiek jest powołany przez Boga → opisuje emocje i sposoby ich przeżywania → wie, że każdy ma swoje miejsce w Kościele → wskazuje, na jakie cele powinien być przeznaczony jego czas → wymienia formy zaangażowania świeckich w Kościół → uzasadnia konieczność dbania o swoją Ojczyznę.
--	---	--	--	---	---